

נעים לכולם!!!

חופש

מזל טוב... מזל טוב

* י מ י * * א ה ו ל ד ת *

26.6 שבי מזרחי
מירית מזרחי
רבקה צובר
דינה הוניג
חדווה וולפין

27.6 אבישי פרלסון
נווה אגמון (נכד מרקוסון)
נדב חייט
הלל סינה (נכד)
טל לינטון

2.7 רון גוטר
בלינדה בן-עטר
ינון ברור
צור קורנבליט
עדי שפרונג
סלע כרם (נכדה ווינטראוב-לופוב)

28.6 גב' ליליאן הורוביץ
לאה כץ
עמרי קופ
סיגל הדר
אביטל פלסר
לירון דויל (נכדה כ' חצור)
אמרי כהנא (נכד מ' כהן)

29.6 דינה טנא
דינה ברור
איתי סלע
עינת מרציאנו (נכדה דיוויס-גרשמן)
מתן נמנוב
ים סינה (נכד)

30.6 רותי ברק
נתן ברק
יעקב קולט
טל ניצן (נכדה)

1.7 קרול בילגורי
לימור קוסובר
מיה סולומון
יונתן שוער (נכד גרשמן-עמית)
מיטל וואלך
נדב לוי (נכד סמברג)
רמי מרקוביץ

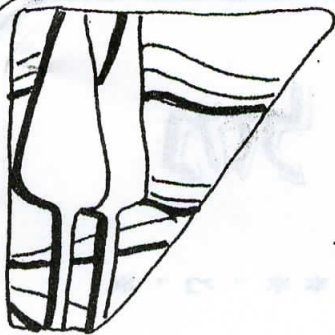
* י מ י * * א כ י ש ו ד א י ן *

26.6 רקפת וראובן בנדה

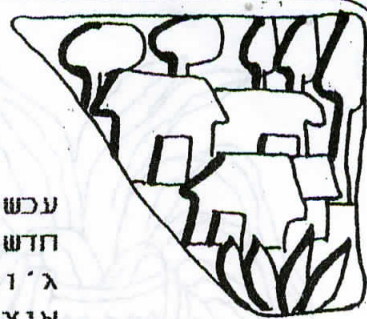
29.6 תמר ואריה וולפין

30.6 רחל ודוד ריפקינד

2.7 שוש ורימון סולומון

מה נשמע?

עכשיו כבר מותר לפרסם - לאיציק יש ג'וב חדש: מרכז הנוער העובד בגליל העליון. זהו ג'וב מלא, שכנראה 'עובד בירושה' (דברי איציק) בכפר הנשיא. הרכזים הקודמים היו ירדן ויוחאי. יש לציין שהצבע הכחול הולם לו. (החסרון - ג'וב של בערך שבעה ימים בשבוע. היתרון - מכונית צמודה.)

* חבל שצילה לא תפשה את זה במצלמת וידאו: מטר-גיצים ירד מגרם המדרגות הנוסף כשעברתי שם לפני כמה ימים, עדות להשלמת העבודה במעקה. עכשיו אפילו תינוק יכול לרדת שם בכטחה. נו, אז מה נעשה עם רחבת הכניסה למעלה? (לפחות שינעלו בינתיים את הפסנתר שעומד שם...)

* ערב "שחור-לבן" עבר בנעימים לפני שבוע. אמנם לא הייתי נוכחת, אבל ההדים היו חיוביים. השבוע נצטרך "להסתפק" בתה וקפה כמרפסת.

* בשעת כתיבת שורות אלה "נעזב" המשק על ידי קבוצה גדולה של חברים, שיצאו לטיול בעכו העתיקה וסביבתה. הלן סיפרה אמנם שהרשימה הענקית הצטמצמה במידת מה, אבל בכל זאת יצא אוטובוס מלא וגדוש. מקווה לקבל דיווחים לגליון הבא.

* לא לכל מה שכתוב בעיתון אפשר להאמין, אבל הידיעה המופיעה בע' 15 בהחלט אמיתית - בב"ס 'עמק החולה' הוקמה פינת עישון לשכבה העליונה. אולי מוסד זה דווקא יפחית את הלהיטות להתנסות בדבר האסור - מבחינת 'מים גנובים ימתקו'. אם מותר, זה כבר לא סימן של מרד נעורים...

* בחטיבת הביניים חתמו את שנת הלימודים בשלושה ימים בנושא "איכות הסביבה". השבוע נשאו כולם לבתיהם בחיל ורעדה את תעודות סוף השנה.

* בנעורים עסוקים בלימוד התאודטי לרשיון נהיגת טרקטור - שלוש פעמים בשבוע. המדריך הוא גבי א.

* חברי מקהלת הגליל העליון קיימו חזרה של סוף-שבוע אצלנו (גם ל"דרומיים" מגיע לפעמים). הם שוקדים על ההכנות לסדרת קונצרטים בערים הגדולות. נקווה להביא פרטים בגליון הבא.

* בעקבות כתבתי מלפני שבוע בנושא 'אלי"ן' קיבלתי מספר תגובות. הזכירו לי כי כמה חברים בן התעניינו אם-מתי-למה לא, וכו', ובנוסף לזה נודע לי שחברה אחת, לפחות, שמרה על קשר רצוף. רג'י נוסעת פעם בחודש לבקר את ה"ילד" שלה - מיקי, אחד ה'ותיקים' שלנו, שמתקרב כבר לגיל בר-מצווה. בחו"מ סוכות אנחנו מקווים לראות אותו כאן כאורח של משפ' פרלסון. וכמובן, ג'יין ממשיכה להכין צעצועים עם ילדי בה"ס, ולבקר כפעם בשנה.

* ולסיום - איחולי הצלחה לכל הסטודנטים המזיעים (תרתי משמע) על הבחינות למיניהן. עלו והצליחו.

אנגה, שבת שלום,

נכון לעכשיו

21.6.94

היום הארוך ביותר

היום, בעת כתיבת השורות האלה, אנו מצויים בעיצומו של היום הארוך ביותר בשנה. מהיום מתחילים שוב הימים להתקצר. כמו כל שינוי, כמו הרבה שינויים בקיבוץ, אולי לא כל כך מרגישים בזה בבת אחת, אבל לאט לאט נראה את השינוי: כבר לא ישבו משפחות ליד הבריכה בשעת ערב מתאחרת, כבר לא תסנוור אותנו השמש בארוחת הערב ביום ששי, צועדות המערכת תצאנה מוקדם יותר לסיבוב הערב שלהן, והמטוס של הערב יתחיל לנחות בחושר. כמו הרבה שינויים בקיבוץ, לא רואים את השינוי בבת אחת, והכל נראה כאילו לא השתנה שום דבר, ובכל זאת...

שלום שושי

שלום ותודה לך שושי קרופרו. ביום ששי שעבר סיימת תקופה של כמעט שנה במזכירות הטכנית. היה לנו נעים מאד לעבוד אתך, ואני רוצה לאחל לך התאקלמות מהירה במכבסה (בין השרדות וכאבי הלב של העבודה הסוציאלית). זאת גם הזדמנות לאחל איחולי התאקלמות טובה ומהירה לרמה זולטי במזכירות הטכנית, רמה שהצטרפה אל צילה. כולנו תקווה שהסטנדרטים הגבוהים של שרות במזכירות הטכנית, השעות הרבות שבהן המשרד פתוח, ומגוון השרותים שהוא נותן, שכל אלה יימשכו. ואנא חברים, המנעו מכניסה למזכירות דרך הדלת, מי שאינו מוכרח - אנא הסדירו את ענייניכם דרך האשנב.

שלום מרים

לא אמרנו מלות פרידה למרים קנדל, לא אמרנו לה תודה על המאמצים הרבים שהשקיעה בניהול המרכולית. תודה, מרים, אנו יודעים שעבדת מאד קשה, אנו יודעים שלנהל ביזנס גדול כזה לא קל. ובדרך כבר מתקרב המנהל החדש של המרכולית. לאחר הרבה חיפושים, לאחר הרבה תחנונים (בעיקר של אביבה, אני עזרתי קצת מהצד...) הסכים בני פורסטר לנהל את המרכולית החל מסוף חודש יולי. אבל עכשיו נוצרה לנו בעיה חדשה... האם נצליח למלא את מקומו של בני בסידור התחבורה? גם זה תפקיד לגמרי לא קל! יש מתנדבים?

שלום אדי

כל העתוננים כבר כתבו, ורק אנחנו לא ברכנו עדיין את אדי נמנוב על ההצלחה הגדולה שלו. לראשונה בישראל משחק הברידג' מוכר כנושא שלומדים אותו בבית-הספר. ילדים קטנים לומדים אצל אדי את המשחק, ומפתחים חשיבה, זכרון, אסטרטגיות שיתופיות. ספר לי שחקן ברידג' מצטיין מכפר הנשיא (אתן לכם רמז: השם הפרטי מתחיל בה' ושם המשפחה בש'). שפעם היה אסור לשחק קלפים בכפר הנשיא, וזה כלל כמובן גם משחק ברידג'. במשך הזמן נכנסו שינויים לקיבוץ... ועכשיו אדי הופך את המשחק לענף רציני, מארגן תחרויות ארציות לנוער, וגם זוכה לכתבות חיוביות בעתונות.

נכון לעכשיו

שלום ג'וני

זה לא רק שלב חדש בחיים, זהו סופה של תקופה. ג'וני פורש מההוראה לאחר 30 שנה. זה התחיל מכתת סנונית, זה התחיל בפלקטים הנהדרים באותיות ישרות ומסודרות בכתה א'. אחד כך, אחרי כמה שנים עם כתת "דרור", באו שנים ארוכות ב"עמק החולה" כמורה לאנגלית, כמחנך כיתה, כמרכז מחזור, ולבסוף כמנהל הפדגוגי של עמק החולה. התפקיד הזה של מנהל פדגוגי לא היה קיים לפני שג'וני התחיל בו, וג'וני היה זה שבנה אותו, ובאמצעותו הכניס סדר ושיטה לכל ענייני ההוראה של בית-הספר. הוא הנהיג לוח מבחנים (התלמידים בוודאי לא אוהבים אותו, כי הם לא אוהבים מבחנים בכלל, אבל לוח מבחנים מסייע גם לתלמידים כי הוא מחלק את העומס באופן שווה על תקופה ארוכה יותר). ג'וני הדריך מורים חדשים, הוא דאג לתכניות לימודים מסודרות, דאג לכל נושא הדיווח המסודר להורים, ובקיצור ג'וני קבע את המסגרת ולא מעט מן התכנים של הלימודים בבית-הספר. יחד עם זה הוא לא חדל אף לרגע אחד לעסוק בהוראה בפועל, ובכך נשאר צמוד לשטח, ולא התנתק מהוויית ההוראה בכתה. אלה שלמדו אצלו יוכלו לספר איזה מורה מעולה ג'וני היה. בשנתיים האחרונות, עם השינויים שחלו בצוות הניהולי של ביה"ס, היה ג'וני מרכזי עוד יותר בכל מה שקשור לניהול בית-הספר, ואני מעיזה לאמר שבזכותו המשיך עמק החולה לתפקד גם בשעות קשות.

אין זה הספד, אלה הם רק כמה מלים בשעה של מעבר מתקופה אחת לשנייה. יחד עם זה לא פעם אני כועסת על עצמי ועל עצמנו שאיננו יודעים לאמר את מקצת שבחו של אדם כשהוא יכול לשמוע... ורק נזכרים מאוחר מדי. אז ג'וני אני רוצה לאחל לך הרבה שנים של פעילות ענפה בנגריה (ולא ניותר לך על פעילות חברתית בקבוצ), ומי שמתמצא יודע ש"עמק החולה" כבר לא יהיה אותו הדבר.

ארוח צעירים

קבוצת צעירים יהודיים מארה"ב מגיעה לביקור בקבוצנו. אוטובוס ובו 40 תיירים צעירים, שהם חלק מקבוצה של כ-500 שיבקרו בגליל באותו היום, יום ה' 7.7.94, הם רוצים home hospitality, כלומר ארוח אצל משפחות מקומיות, שיספרו להם, שיראו להם מה זה קיבוץ. הם יגיעו באותו היום בשעה 17.00 וישארו כאן שעותיים בלבד. משפחות המוכנות לארח (יהיה גם כיסוי הוצאות כיבוד) מתבקשות להתקשר עם שרה דבולט.

וכל זה נכון לעכשיו

פרידה מד"ר בלומנטל

כאשר ד"ר ג'ים ביקש לצאת לקנדה למספר חודשים, היינו בטוחים שלא נמצא רופא אחר שיבוא למשק לתקופה כה קצרה, והנה מהשמים נפל עלינו ד"ר ראובן בלומנטל, שהשתלב בתוך המערכת מכל הבחינות על הצד הטוב ביותר.

אנחנו, צוות המרפאה, מאוד נהננו לעבוד עם ד"ר בלומנטל, וצר לנו על עזיבתו.

אנו מאחלים לך, ראובן, ביחד עם ועדת הבריאות, דרך צלחה - ותשמור על קשר.

יום השנה העשירי

בימים אלה חל יום השנה העשירי לפטירתו של לוי סגל ז"ל. אנחנו מביאים כאן קטעים מכתבה שהופיעה ב"דבר" בזמנו, שבו לוי מצייר את עתיד הספרייה, כפי שהוא רואה אותו. כנראה שהתכנית עדיין ברובה חזיון אחרית הימים. (המערכת)

הספרייה בעתיד

....איך אני רואה את העתיד?

קודם כל, דרוש מרחב - לפחות פי שניים ממה שיש לנו היום. כשזה יהיה, אחזיר את המדפים למרחק המקובל בספריות מסודרות. אסדר מקום לחבר לעיין בספר בנוחיות, ליד שולחן. חבר שמחכה לישיבה או לסידור העבודה, יוכל להכנס לשעה קלה ולעיין בספר אומנות, ב"Geographical Magazine" וכיוצא באלה - ספרים שכרגע כמעט ואינם מנוצלים, כי אף אחד לא נהנה מדפדוף בעמידה. נוסף לזה, נסדר מחסן נפרד, ליד חדר העבודה, שבו יהיו מרוכזים החומרים והכלים.

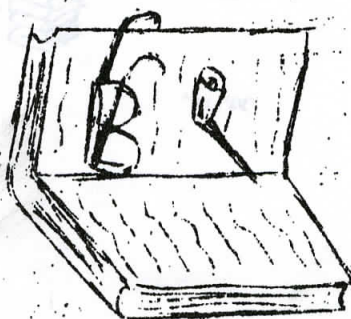
מאוד הייתי רוצה לראות

פינה לילדים.

פינה עם ספרים ותקליטים ורהיטים מתאימים, כדי שילד יוכל לבא לספרייה יחד עם הוריו, בלי להפריע לחברים אחרים. מקום כזה יעודד את הילד להתייחס בכבוד לספר מגיל צעיר. כפי שחברים יודעים, אני מנסה לעשות את הדבר אפילו בתנאים הקשים של היום - ולא פעם תמצאו פעוט יושב על הרצפה אצלי, שקוע בספר תמונות או בירחון, בזמן שההורים בוחרים ספרים. ולא פעם קורה, כשההורים כבר מוכנים ללכת, הקטנצ'יק רוצה להשאר ולהמשיך "לקרוא". האם לא כדאי לעודד דבר כזה? הסכנה היחידה יכולה להיות שהילד ינדנד להורים ללכת יום יום לספרייה!

אם היה לי מקום, הייתי מוסיף לספרים ספרית תקליטים וקסטות למבוגרים וילדים, עם חדר נפרד, ששם אפשר לשמוע באוזניות לפני שלוקחים הביתה.

אלה רק כמה מהרעיונות שאני מקווה לבצע כשיעמוד לרשותי מקום ראוי לשמו, כדי להפעיל ספרייה מתפתחת ומתקדמת. האם זה חלום - או שנשיג את זה עוד בימינו?"

ועוד על הספרייה

הכתבה הנ"ל נכתבה על ידי חברנו לוי (אריה) סגל ז"ל לפני יותר מעשר שנים. כל מה שלו חשב, קווה ושאף אליו נכון היום כמו אז. במיוחד לאור העובדה שהחברים, בחלקם, נעשו רחבים יותר, והפרוזדורים צרים יותר, במשך השנים. מאחר והמצב המתואר לעיל היה ידוע וברור למוסדות הקיבוץ דאז, הוכנה תכנית של אדריכל לבניית ספרייה חדשה במקום "מחסן הספרים" שלנו, שאינו עונה על הצרכים של חברה חושבת, לומדת ונהנית מהתענוג שבקריאה.

המימון לבניה של הספרייה החדשה היה כלול בתרומה לבניית אולם 'דדו'. כאשר התברר שהתרומה הנ"ל לא תספיק להשלמת הבנייה, הופקע החלק של המימון שיועד, בהסכמתו של התורם, לבניית הספרייה החדשה. מאז אנו עובדים ומשרתים את הציבור באותו מבנה, שאין בו כל אפשרות לשמש מוקד משיכה לכלל האוכלוסייה. דבריו של לוי נכונים היום, כמו אז, ואולי ביתר שאת, כי מבנה לא מתאים ולא אטרקטיבי לא רק שאינו ממלא את התפקיד לו הוא מיועד, אלא דו ח ה את הקוראים, וזאת מחוסר מקום, וסידורים מתאימים אחרים. הגיע הזמן שתרומה עתידית הולמת תיועד למטרה הנ"ל. מאיר ר.

"אז רגע"

תנ"ך או מזגן?

לפני כ-25 שנה, יצאתי לאורנים לקבל הסמכה למורה לחינוך מיוחד. בשנה הראשונה היה עלי ללמוד ולהיבחן בנושאי חובה: לשון, אזרחות, תנ"ך, ידיעת הארץ וכדומה. לא כמו אחרים ילידי הארץ שכבר למדו בתיכון, אני נהניתי מכל רגע מהנושאים ה"משעממים" האלה וגיליתי נסתרים. קחו למשל תנ"ך. כשאני למדתי תנ"ך בבי"ס לפני פונפציג שנה באנגליה, היה התנ"ך בעיני אוסף סיפורים, רקע לחגים, אדם וחוה, יונה והלווייתן, משה בתיבה, אך נוכחתי לדעת שלא כך העניין. באחד הספרים של עמוס עוז, אחת הדמויות אומרת: "מילה בתנ"ך מרמזת על עוד עשר מילים". לא מספיק לקרוא רק את המילים, את המשפט הפשוט, צריכים ללכת לפרשנים: לרש"י, לרמב"ם, לרמב"ן, לאברבנאל ועוד ולנסות ולהבין מה בעצם רצה להגיד מחבר התנ"ך במשפט כביכול פשוט.

כאשר קראתי את דו"ח ועדת החברה, מוזר, אבל מיד חשבתי על מסתורי התנ"ך. מה רוצה אוסף מילים וסיפורים אלה להגיד לי, האם הם האמת היחידה. האם בהסכם המקורי של הקרן, היה מדובר או כתוב על החלפה ליד-שניה ואם כן למה דוקא עכשיו צץ הרעיון. ידוע לי שההחלפות מלפני שנה היו לפריטים חדשים.

האם המדיניות החדשה היא חלק משינוי כללי? מי הם "מספר החברים" המבקשים החלפה חדשה מהקרן כאשר יזדקקו לה. האם אחד מהם מתחת לגיל 70? מי זקוק ל-UPGRADED ומי זקוק לחדש. כאשר בתמימותנו הצבענו בעד קרן להחלפת פריטי-חשמל, האם הוברר לנו שההחלפה פירושה UPGRADING והאם מההתחלה החליפה הקרן פריטים ב-UPGRADING או בחדשים? האם השתמשו בקרן לקנות פריטים חדשים למי שעדיין לא היה לו? למטרה זו יש תקציב ועדת-חברה ולא קרן להחלפה. מי שמעוניין יכול לפנות אלי ואראה להם מזגן UPGRADED שחילקו לחברה בת 73 שמזגנה שבק אחרי 25 שנה. סליחה אם עד כה לא הוברר מה זה UPGRADED. אז בעברית פשוטה בתנ"כנו הקיבוצי הפרדוקסלי לאללה - משופץ - שייקרא להלן: U.G.

כעת הטענה היא שפעם קיבלנו חדש. נכון הדבר. פעם גם קיבלנו פתיליה חדשה ומקרר סיביר שעבדו ויתרנו על שנת נופש. מה לעשות "ויקם מלך חדש במצרים אשר לא ידע את יוסף". אז מה פרוש המילים הכתובות? מי בעצם זקוק ל-U.P.? כל מי שמזגנו נקנה לפני 20-25 שנה. ברור שלא כולם באותו מצב ואי אפשר להחליף את כולם בבת אחת. אך אם פריט זה נמצא בביתו, מובן שאדם זה אינו בן 30 או אפילו 40 ומובן שכאשר קיבל את הפריט, היה כבר קרוב או מעל לגיל 50. קיבל ושמח בחלקו. כאשר הפריט התחיל לחרוק ולהתקלקל, כמוהו עצמו, שמח גם לקבל את ההצעה ההגונה של ועדת-החברה, לתרום לקרן החלפת פריטי חשמל.

לפי תקנון להחלפת ציוד חשמל, יש 3 פריטים המיועדים להחלפה - טי.ו.י., מקרר ומזגן. הסכום המשווער להחלפת מזגן מוערך כ-2,150 ש"ח. מעניין כמה עולה U.G. די הגיוני לחשוב שאחרי שתי עשרות שנים, חבר יקבל החלפה מכובדת. זה שנתיים שכל חברי כפר-הנשיא מכניסים תרומתם לקרן. למי, למה, ולאיזו החלפה השתמשו בקרן?

גם שמעתי שלמזגן U.G. אורך חיים של כשלוש שנים. מה עלי להבין מהעניין? במקום לעטוף את האמת במבול של מילים תגידו דוגרי. לא כדאי לתת להם מזגן חדש. מה יהיה אם בעוד מספר שנים אדם בן 70 ומעלה ילך בדרך הטבע והמזגן יהיה עדיין במצב מצוין אך לא לגמרי חדש? איזה חבר צעיר יהיה מוכן לקבל

תנ"ך או מזגן. המשך

מזגן כמעט חדש ומעל לתקן של U.G. ? ועדת החברה עלולה להישאר עם מספר מזגנים לא חדשים אך U.G. , לפי "המלצות של גוף מקצועי ומתמחה של אותו מכשיר", בו בזמן שמזגן U.G. יהיה אפשר או למכור לנזקקים בכמה שקלים או לשים בחצר הגרוטאות של הגנים. אבל מה אם ירצה השם, והחבר יחיה עוד 20 שנה? מחולק לשלוש, כמה פעמים יקבל U.G. ? אמת - יש צדק בדרך מחשבה זו. באמת לא כדאי לחלק מכספי הקרן לקבוצת גיל זו מזגן חדש. כדאי לתת U.G. - שיזדקק לתיקונים עונתיים (שעולים אף הם כסף) ועלולים כעבור 3 שנים להתחיל לעשות צרות. מי אז יתקן? אז יתחיל המרוץ בין החשמליה, כז-השרותים, ועדת-החברה, דדוש והמזכירה... מחול שדים אין סופי.

זהו שיעור בתנ"ך.

רחל אבידור

אני הכי רחוקה מפמיניזם ובכל זאת - לסבול חודש ימים את האנשים האלה רצים אחרי כדור אחד ועוד לעשות מזה כזה עניין - זה מוגזם.

אז - "בנות" - נצלו את הישיבה הגברית שלכם בבית,

ובואנה ל פ א ב בימי רביעי

ואם לא אז, לפחות בערבי שישי - כך לא תסבולנה את חוסר תשומת הלב שאתן כה רגילות לה - (סתם בדיחה), וגם יהיה לכן מה לעשות, וביחד, על כוסית משקה או חס וחלילה עם בירה.

גם אולפן ומתנדבים כבר אין והמקום פנוי לחלוטין!

קזינו
עצאו
בנות
של
אלה...

יאללה - אתי, רחלי, עירית, דורית, גליה, נירה וכו' וכו' תזיזו את התחת! הדסה

ועוד על חג המשק

כזכור, אנו נחגוג את האירוע בסוף השבוע של 17.

חברים מתבקשים לא להזמין אורחים לחג זה (מלבד בני משק)

מפאת קוצר הזמן לא נוכל לסדר מקומות ישיבה לפי שמות לטקס ולארוחה בחדר האוכל. נערוך כ-800 מקומות ישיבה, שאמורים להספיק לכל האוכלוסיה.

אתם מתבקשים למלא שולחנות, ולקבל בהבנה כל אי-נעימות שהסידור הנ"ל עלול לגרום לכם או למשפחתכם.

* בואו נקבל את החג ברוח טובה ואופטימית לקראת העתיד. *

פרטים נוספים על אירועי החג יופיעו בגליון הבא

ובלוח המודעות.

אריק ושרה

50

זבל משפחותי

לא יתכן - כן יתכן! עם סוף האולפן הנוכחי סיימה שמחה את המחזור החמישים שבו היא מלמדת.

ויש לה מה לספר: "אורלי היתה בת שישה חודשים כשהתחלתי ללמד באולפן הראשון שלי. הייתי הולכת להניק בשעה 5.00 בבוקר (זוכרים - היתה עדיין לינה משותפת) כדי להספיק לשעור הראשון בשעה 6.00! לימדנו בצריף, שבחורף חומם ע"י תנור נפט. בקיץ, במיוחד בימי חמסין, היינו זורקים דלי מים על הוילונות... לא ידעתי חצי דבר על לימוד שפה זרה, וכאן אני נזכרת לטובה בנחמיה מ. שבסבלנות ובקפדנות האופייניים לו הדריך אותי לאורך כל הדרך. המעניין הוא שהתלמידים מהתקופה ההיא שחוזרים אלינו מפעם לפעם זוכרים את העברית שלהם.

- בניגוד לתלמידים של היום.... ?

"לא לגמרי - אבל עוד נגיע לזה. אנחנו היינו, אם לא הראשונים ממש, לפחות בין החלוצים בשטח אולפנים קיבוציים. וכאן אני רוצה ליחד מילה לנושא של צוות אולפן. זאת עבודה מיוחדת, שבה על כל הצוות לשתף פעולה במישורים שונים - טיולים, בריאות, שעות פנאי, עבודה. ובצוות מוצלח כל אחד עומד הכן ומחליף את חברו בשעת הצורך. לכן אני מרגישה שנפלה בחלקי הזכות לעבוד עם חברים שאחרת לא הייתי מכירה אותם."

- זאת אומרת שבמשך - נגיד - 25 השנים האחרונות את מורה באולפן?

"לא לגמרי. עבדתי תקופה כתור טבחית, מטפלת, ויצאתי לשליחות בדסק העלייה באנגליה. בג'וב הזה למדתי להכיר את הצד השני של המטבע."

- האם יש בכלל להשוות בין האולפנים של אז לבין אולפני היום?

"דבר ראשון שמצאתי, בין הצעירים שבאים אלינו מהמערב, לא חשוב מאיזו ארץ, יש מן זהות בין-ארצית בכל דור. הם מביאים כל פעם את חידושי הדור (לחיוב ולשלילה...). גם אל דור הבנים שלנו. זה נוגע לאופנת לבוש, דעות פוליטיות, וגם התרבות המתלווה. במידה מסויימת אני מרגישה שזה "במקום לנסוע לחו"ל" בשבילנו."

- ובכל זאת, יש שוני באווירת שנות השישים לבין ימינו...

"הצעירים הראשונים שהגיעו מארצות המערב היו אולי יותר 'הרפתקנים' במובן החיובי של המילה. הם באו לבדוק, לראות דבר-מה לא ידוע, לחקור, להבין. אל תשכחי גם שבנינו כל אחד "יודע" מה מתרחש בארץ, מהטלוויזיה, מהידיאו. הצעירים בשנות השישים היו פחות קלי-דעת אולי... היום באים מהמערב כי "לא יודעים מה לעשות עם עצמם" או מפני שזה כבר מס-כול ידוע ומוכר. אבל יש גם כאלו שבפרוש רוצים לחפש 'משהו' ביהדות שלהם."

יובל משמעותי - המשך

- ואת זה אתם נותנים?

"כן - אנחנו תמיד ראינו את הנושאים של מסורת, ידיעת הארץ, תולדות העם היהודי כשוות ערך ללימוד השפה. לצעיר שלא גדל בקהילה יהודית או בבית מסורתי זאת הדרך, אבל על רקע זה יש לנו לא פעם עימותים עם משרדי הקליטה והחינוך."

- למה? מה אכפת להם?

"אולי מפני שאת הנושאים האלה חייבים להעביר לתלמידים בשפת האם שלהם. אין טעם לנסות ללמד אותם היסטוריה בעברית בשלב זה. פעם היינו גם מטיילים הרבה. למשל טיול של שבוע ימים לנגב, על משאית, ועם כל הציווד צמוד אלינו. עכשיו בקושי יוצאים לטיול של יומיים לירושלים ומצדה... אבל לעומת זה יש הרבה טיולים קצרים."

- איך הרוסים משתלבים בכל זה?

"אני מוכרחה להודות שאני אוהבת ללמד תלמידים רציניים, והם כאלה. לפי המסורת הרוסית אין דבר שמשמח את ליבם יותר מאשר לימוד טבלאות פעלים ובניינים..."

- לא תוכלי להשתמט מכמה סיפורים 'פיקנטיים'...

"טוב, לא תמיד הכל הולך חלק. (ושמחה בשוויון הנפש האופייני לה ממשיכה) אחוז די גבוה של תלמידים גמרו את האולפן בב"ח לחולי נפש... היתה אחת שנהגה להעביר למשה בלח פתקאות בתוך מיכלי הסוכר בחדר האוכל, ועליהן רשימת החברים המרגלים שגרים אצלנו..."

מישהו גם נתפס בשדה התעופה מחניים, כשהוא מנסה לגנוב מטוס. אחת שמעה 'קולות' המבשרים על בוא המשיח. אבל סך הכל, רובם שפויים!"

- האם אנחנו עדיין קולטים עליה מבין תלמידי האולפן?

"יש בינינו כ-30 חברים, שהם תלמידי אולפן לשעבר. אני לא יודעת בדיוק. אנחנו לא זוכרים, כי הם מתמזגים בצורה מושלמת בנוף האנושי שלנו. ויש כמובן הקליטה הרוסית עכשיו."

- נו, שיהיה לך במזל טוב, ולחיי האולפנים שבדרך...

"אני פתוחה להצעות לעבודה אחרת".
ראיינה - אנגה

כ" בתמוז תשמ"ד (1984) לו סגל

כ"ג בתמוז תשל"ג (1973) אריה בך

מכתב המכתב

17 ביוני 1994

JUN 20 '94 21:39

JEWISH FEDERATION

שלום לכלכם,

אתמול נכנסה למשרדי בוגרת אולפן של כפר הנשיא, וכולה שבחים ומחמאות על הקיבוץ ועל התוכנית. זו אחת מיני רבות ורבים שהמלצתי בפניהם על התוכנית בכפר הנשיא, וכשחם חזרו לארצות הברית הם הזדרזו להתקשר אלי ולחודות לי על ההמלצה. חלקם מחפשים תוכנית נוספת, או אף רוצים לעלות ארצה.

במסגרת התפקיד שלי אני מיועץ לסטודנטים וצעירים איזה מבין עשרות ואף מאות התוכניות בארץ תתאים להם. כמעט כל מי שמגיע לפגישה איתי מבקש ליסוע לקיבוץ... כי זה כל מה שזם יודעים (עבורם תוכנית בארץ=קיבוץ). הבעיה היא שדווקא אלו שיוצאים לתוכניות קיבוץ חוזרים מאוכזבים. הם טוענים שזלזלו בהם ושהחברים ובני המשק בכלל לא התוודעו אליהם. בחלק גדול של הקיבוצים קיים נתק מוחלט בין האולפן/מתנדבים לבין אוכלוסיית הקיבוץ. מכיוון שאני "בוגר" קיבוץ בעצמי, אני יכול להכין אותם כמו שצריך (מבחינת תאום ציפיות) למה שצפוי להם, ובמקרים רבים אף לשכנע אותם לא ללכת לקיבוץ. לפעמים הם לא מותאימים, ולפעמים הם מאוד מותאימים, אבל חיי קיבוץ לא מותאימים למטרות הספציפיות שלשמן הם נוסעים. רק מאז שהתחלתי בתפקיד הזה ועשיתי מודע להשקעה הכרוכה בנסיעה כזו, מבחינתו של המתנדב/אולפניסט. מזוכר בהרבה כסף וזמן יקר, ולא אחת ההורים מאוד מותנגדים לנסיעה ומסרבים לעזור (כי הרי חשוב ללכת לאוניברסיטה כמה שיותר מהר, למצוא עבודה ולחזרוויח הרבה כסף...). לא פעם אני שומע מהמועמד שהנסיעה הזו היא חלום ילדות, ושהבחור כבר חוסך כמה שנים לקראת הרגע שיוכל ליסוע לתוכנית בישראל. כשגורתי בקיבוץ, למרות שעבדתי עם האולפן, התקשיתי לראות את הצד הזה, להבין מהיכן החברה האלה מגיעים. יש הרבה כוז (ואולי גם קנאה?) כלפי צעירים אמריקאים: טוענים שהם רעשניים, מפונקים, עצלנים... אבל מאחורי כל אחד מהם קיים סיפור יחודי, תוכניות, תקוות, חלומות ואכזבות. אני חושב שדווקא בכפר הנשיא יש את המרחב המתאים לקבל את החברה האלה, ללמד אותם אבל גם ללמוד מהם. כפר הנשיא הוא בפרוש בין הקיבוצים הבודדים שאני יכול להמליץ עליו בראש שקט.

הבוגרים מספרים לי שהמורים לאומנות מהווים ממש השראה עבורם ושהמורים לעבודות עוזרים להם לשכוח את הטרואומות מה-Sunday School. הם מספרים בפרוטרוט על המשפחות המאמצות, וכמה שהם נקשרו אליהם. אפילו על העבודה הם מדברים בחיבה רבה (טוב נ, כשאלפי מייל מפרידים בינם לעזרת ביטול או משלוח עופות, קל להעלות זכרונות נוטלגיים, או שאולי זו פשוט פרספקטיבה...).

הבונס האישי שלי הוא שאני זוכה להתעדכן ברכילות מהקיבוץ... ולשמוע שהתינוק של החוא כבר בצבא... ומי יצא עם מי מחפאב ולאיזה חדר... (אולי אני כבר קצת מגזים). זו גם חוויה להכיר בעקיפין חבר זה או אחר שתמיד חשבתי שאני מכיר כל כך טוב, ושפרספקטיבה של תייר אני לומד עד כמה הדעות הקדומות עשו לו עוול... בסופו של דבר החברה האלה עוברים טרנספורמציה בקיבוץ, לא בזכות משלוח העופות, אלא בזכות אדם מסוים שנגע בהם (נפשית, רוחנית ולפעמים גם פיזית...).

אז זהו, רציני לשתף אותכם בזה, למה שרק אני אהנה ורציתי גם לחודות לכם על כך. לא בגלל הציונות... אלא בגלל חכנסת האורחים!

אני אגב מגיע לארץ בקרוב, בתור מדריך של קבוצת נוער בני 16 מאזור סן פרנסיסקו. אנוחו מתחילים באיטליה, ולאחר טיול של כמה ימים אנתנו מפליגים ארצה. הקבוצה אף תשחה כמו ימים בכפר הנשיא. לי זאת תהיה הזדמנות לבקר בבית, כי בסה"כ חרבה זמן פנוי במהלך הטיול לא יהיה לי יותר על הקבוצה אספר קרוב יותר לביקור.

אלישע

שלכם,

סיפורי המקום

איר לרכוש טרוקטור

(סיפור זה פורסם לראשונה לפני יותר מ-35 שנה, לחג המשק העשירי.)

כידוע, אין זרכו של מא"ז סוגה בשושנים, במיוחד בימי קרב, כשמכל צד יש דרישות לא להפריע לחיים הסדירים. דבר זה בולט עוד יותר ביישוב צעיר במקום שאין די ידיים לתפעל את שתי המערכות גם יחד,

הקדמה זו אמנם מתאימה גם היום, אבל תנו לי לחזור כעשר שנים אחורה, לשנת 1948 - ליתר דיוק לתאריך 13.8.48, בהיותי מא"ז של מנסורה. נודע לחברים שאפשר "לרכוש" טרקטור בסביבה. עבורנו, יישוב שזה עתה עלה על משלטו-מקומו, תהיה זו מתנת אלהים. תארו לעצמכם: טרקטור גדול (ט.ד.2) חינם אין כסף! זו תהיה התחלה של משק מכונות מסועף ומגוון! נתתי לעצמי להשתכנע ללכת לרעיון מקסים זה, ונקבעו חמישה חברים כ"חיל שחרור. (השמות, לותיקים, היו: צבי כוכבי ז"ל בתור חובש, מינקי, איזר פ., נבי, ואיזק בתור אבטחה.)

הם צויידו במיטב הנשק שלנו (מ.ג.) ויצאו, בהדרכת מושבניק, לכפר למרגלות הרי הלבנון - מערבה לכביש ר"פ-מטולה. לפי המידע שלנו כפר זה היה נטוש על ידי תושביו.

בהתקרבם לכפר נוכחו לדעת שמסלול "שחרור" לא יתנהל לפי התכנית. הסביבה המתקדוזה, שקצרו לתומם את תבואתם ולא הראו כל סימני עצבנות בהתקרב הג'יפ שלנו לכפר. המושבניק הסתודד עם נכבדי הכפר, והתברר שהם אמנם מוכנים לתת לנו "לשחרור" את הטרקטור, אבל הם פוחדים מפעולות תגמול מצד כנופיותיו של קאוקג'י, הנמצאות בקרבת הכפר. לכן גובשה תכנית "הסוואה" - הם יביאו את הטרקטור למרכז הכפר. אנחנו נתחיל לירות עליהם והם יברחו. אז אנחנו נוכל לקחת את הטרקטור "בכוח". הוסכם ונחתם, וחברינו תפשו עמדות כמורדות הכפר. הכל נראה יפה - ראו את הדרוזים "בורחים" -

אך לפתע ירד על החברים מטר יריות מכל הצדדים. כדורים שרקו מכל עבר, ואי-אפשר היה להרים ראש. מתברר שנפלו למלכודת שתוכננה מראש, וביסודיות וערמה. לחלק מ"כוחותינו" היתה זו טבילת אש ראשונה, והם היו די מבוהלים. עד שהמפקד אמר בקור רוח (הוא שירת כקצין בצבא הבריטי...) "קצת חם פה. כדאי להסתלק!" תחילה התחילו לזחול ואז הבינו שזה לא עסק, ופתחו בקפיצות לעבר הג'יפ. סובבו אותו וחזרו כלעומת שבאו, כשבדרך שברו כמה שיאי עולם בנסיעה בשדה פתוח. עד היום לא מבין איך חזרו הביתה בלי שריטה אחת.

בבית מסרו דו"ח מפורט, שבעקבותיו הוחלט להפנות את "מבצעי השחרור" למקום אחר, שקט יותר - כגון צפת - ששם "רכשנו" מעט רהיטים ומזרונים למועדון המאולתר. אבל זו כבר פרשה אחרת.

(יותר מאוחר נודע לנו שממילא כל ה'מבצע' שלנו היה לשווא - בשעת ביצועו כבר עמד הטרקטור האמור בחצר אחד המשקים הקרובים, שחבריו, בהיותם יוצאי הפלמ"ח, היו מתורגלים יותר בכגון אלה.)

ערב - אל - הייב

רבין מזמין את אלהייב ליום השנה ה-14 לפטירתו של יגאל אלון
(מאמר ב"אלצינרה" עתון נצרת תורגס נ"י מיכאל)

למה ראש הממשלה, יצחק רבין, בא לפני כמה שבועות לגנוסר כדי לפגוש נציגי הבדואים של הצפון? הסיבה לפגישה זו, היא יום השנה ה-14 לפטירת יגאל אלון, שהיה שר החוק, ומנהיג הפלמ"ח, ו"מורה" ראש הממשלה בענייני מדיניות וצבא. אבל למה ראש הממשלה הזמין בדואי הצפון לאירוע זה? האם יש קשר בין פגישה זו והרצח בשכם כפי שכמה פרשנים חושבים? האמת היא שההזמנה נשלחה לפני הרצח, ואחריו לא היתה לו ברירה אלא להתייחס ולגנות אותו.

אם כך מה היתה מטרת ההזמנה? מפני שראש הממשלה רצה שהבדואים יחגגו אתו ועם עוזריו אירוע היסטורי, זכר ממלחמת 1948 כאשר החליט שיח שבט אל-הייב להילחם יחד עם אנשיו, תוך יחידה של הפלמ"ח, והוצאת ספר שמתעד את הברית בין היהודים ובדואי אל-הייב.

אורך הספר 80 עמודים והוא מתאר את הברית בין שני העמים בפעילותם הצבאית. הוא מכיל מסמכים היסטוריים, אשר מחזירים אותנו לשנת 1948, והפעילות של הבדואים בפלמ"ח. ערכו את הספר שניים שחיו את המאורעות עצמם, שאול דגן, ואבנר קוזבנר. הוא הוצא לאור ע"י המוסדות שפועלים למען תעודת תולדות הצבא הישראלי, בשיתוף פעולה עם המועצה המקומית של טובא-זנגריה, שראשה הוא חוסיין אלהייב. נכדו של השיח אבו יוסף "שם לאל" את האירועים ההיסטוריים, ובהקדמתו לספר הוא כותב "אנחנו כמוסלמים ובדואים גאים, וזקופי קומה, הגשנו עזרה לאלה שלחנו כדי להגן על אדמותיהם ובתיהם באומץ לב ובעקשנות נגד תוקפיהם".

ומה המסמך שנכלל בספר? ערב אל הייב לא היה שבט גדול. השיח שלהם חוסיין מוחמד-עלי מסטפא טהו אלהייב היה היוזם של הקשר עם היהודים. אז, אחרי שרכש מקצת קרקעות, והמוסדות האזרחיים סידרו את זכותו בחוק, המשיך את הקשר עם היהודים במדה כזו שעד עכשיו יש נכונות לשירות צבאי.

ומה היתה הפעולה של הבדואים בפלמ"ח לפי הספר? לפני קבלתם לפלמ"ח, הבדואים עסקו בשוד וגניבת בקר והלשנה (עמוד 20). כך היתה פעולתם בתוך הפלמ"ח. ב-20.5.1948 גנבו בקר, וחמורים, וסוסים מכפר עמארה הלבנוני (עמוד 46). המטרה היתה להביא אוכל ליהודים שסבלו ממצוקת מזון.

במאי 1948, הופקע איזור החולה מתושביו הערבים בפעולה ה"מטאטא", והאיזור מטבריה צפונה עד למטולה היה נקי לגמרי מתושבים ערבים. אחרי זמן קצר, נודע למפקדת הצבא שחלק מהתושבים הערבים חזרו לבתיהם ולכפריהם, וקוזבנר הורה לבדואים לנקות את האיזור מחדש. ואז היה מבצע בברעם, ואחר כך בקיביה והוקס פיקוח על החולה וגירוש הערבים... כמו כן בוצע מבצע צבאי בעקברה ואחר כך בוואדי לימון בפיקוד של אבנר קוזבנר שקיבל את הפיקוד מחנקין (עמוד 47).

כמו כן מוזכר בספר שיחידת אלהייב פעלה באיסוף מודיעיני על פעילות הצבא הסורי, ותנועותיו, ועל צבא ההצלה. הם גם השתתפו במערכה נגד הסורים, ואחר כך בהגנה על כפרם. שהופגז ב-1 ביוני 1948.

מה קרה ליחידות הבדואים בצבא אחרי ק וס המדינה?

הספר כולל מכתב מהשייח חוסיין מוחמד עלי, מ/10.8.49, מבקש שחרור החיילים הבדואים, בגלל הצורך לשירותיהם בכפרס, והוסיף שתמיד יהיו נכונים להמשיך לשרת בצבא במקרה הצורך. מנוסח המכתב ברור ללא ספק, שהוא לא כתבו, משום שנכתב בעברית קלסית, והוא חתם בערבית, ובכתב יד שונה לגמרי מכתב היד של המכתב. ההבדל בין המכתב וחתימת השייח הבדואי כבר רומז על הסיבה האמיתית מאחורי שחרור היחידה הבדואית. עקב ריב מר ואכזרי שהתגלע בחלק ממפקדות הצבא באיזור חיפה, בין אנשי יחידה זו וחבריהם הדרוזים, הצבא החליט לשחרר את הבדואים שחרור מוקדם, חוץ מכמה שנשארו כדי לפעול ביחידות הגששים, המומחיות שנשארת החותם של הבדואים עד היום.

"פינת עישון" לתלמידי התיכון

מאת גוגה קיגן, כתב "ידיעות אחרונות" חידוש בתיכון "עמק החולה" שבקיבוץ כפר בלום: מליאת המורים נכנעה לחץ מועצת התלמידים והחליטה להקצות להם סינת עישון.

הסיבה: חלק מהתלמידים מתקשה למשך יום לימודים שלם ללא עישון.

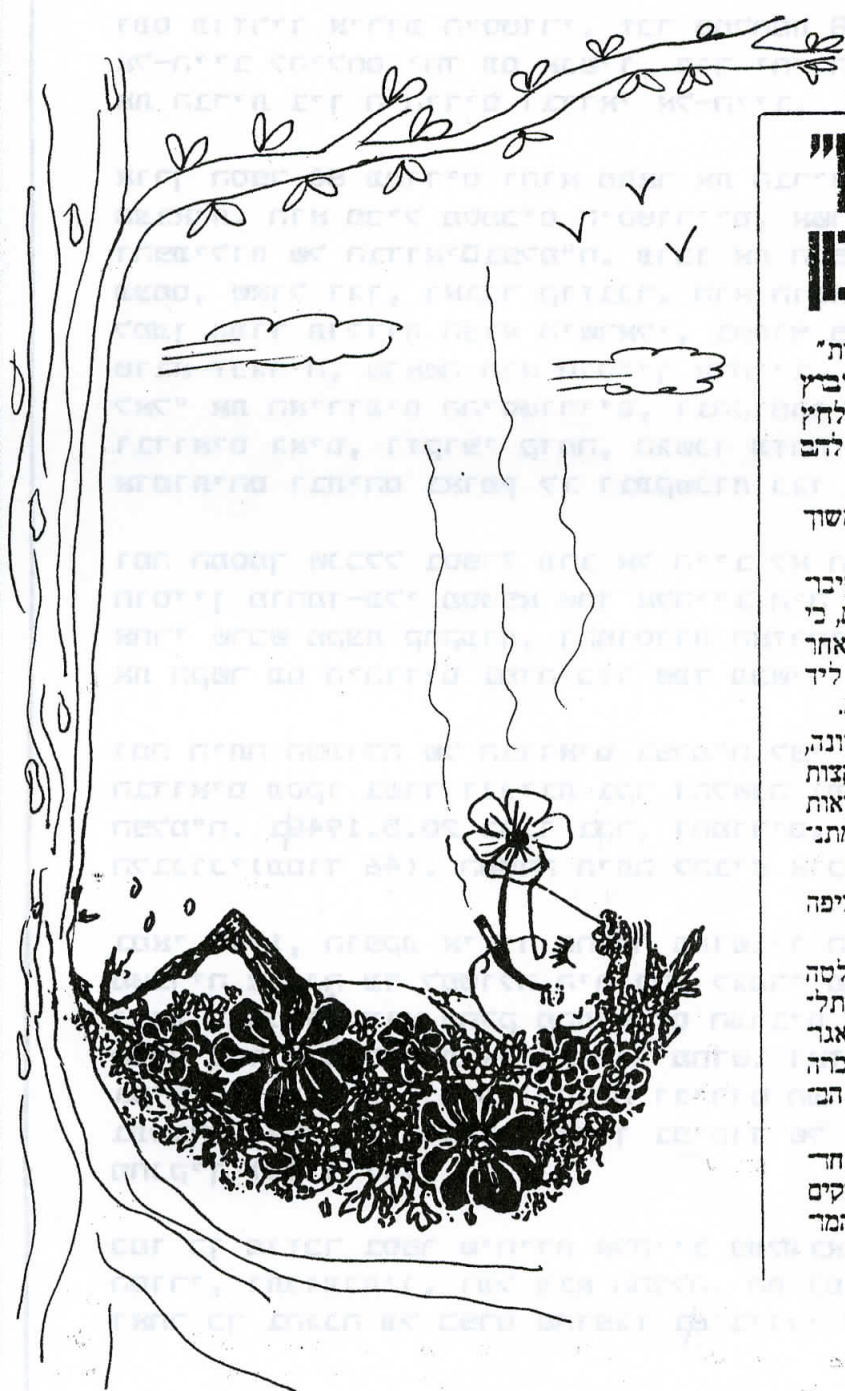
בתיכון, שבו לומדים מאות נערים מקיבוצים וממושבים בגליל העליון, גילו המורים, כי תלמידים רבים מאחרים לשיעורים, מאחר שבהפסקות הם חומקים לפינה מוסתרת ליד הירדן, שם הם מעשנים סיגריה או שתיים.

לטענת מושיק לב, רבו החסיכה העליונה, בית הספר הזה אינו הראשון המחליט להקצות פינת עישון - למרות שהדבר נוגד את הוראות משרד החינוך. עם זאת הדגיש, כי ביה"ס מתני גר לעישון ורואה בו סכנה לבריאות.

הוא הודה, כי המוסד ביצע פעולות אכיפה רבות למניעת עישון, אך ללא הצלחה.

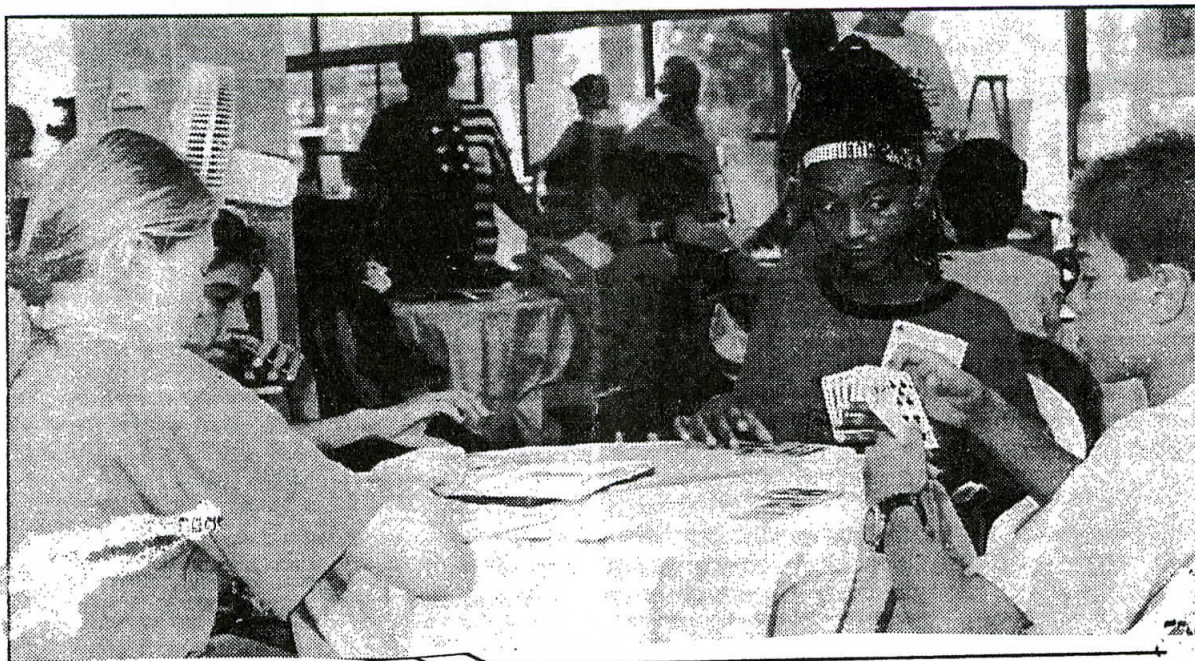
חשוב להדגיש, אמר לב, כי ההחלטה היא נסיגנית לשלושה חודשים, ומועצת התלמידים לקחה על עצמה, בעזרת המורים והאגף הן למלחמה בסרטן, לערוך פעולות הסברה למניעת עישון במשך כל שנת הלימודים הבאה.

דובר משרד החינוך ציין, כי ההוראות חד משמעיות: אין לעשן בחצר ביה"ס, אין להקים פינות עישון, ולמורים תהיה פינת עישון, המר תותר מעיני התלמידים.

ילדי הצפון לומדים ברידג'

לפני שבוע התקיימה תחרות ראשונה בקיבוץ גינוסר

טובה מקונן מאתיופיה ואולגה אלשיץ מרוסיה מתמודדות עם הקיבוצניקים גיא מסס ויואל חמו מגינוסר, כולם מכיתה ה'

הברידג' בבתי הספר ממומנים ע"י קרן קרב למעורבות בחינוך, שליד משרד החינוך והתרבות. שאר המימון מגיע מההורים עצמם ומבתי הספר.

■ גוגה קוגן

השתתפו כ-120 תלמידים שרצו ללמוד את סודות המשחק, ביניהם גם ילדים מאתיופיה ומדינות חבר העמים. אדי ניימנוב, חבר קיבוץ כפר הנשיא, המרכז את הפרויקט, מסר כי לימודי

"תחרות ברידג' ראשונה מסוגה בישראל, התקיימה לפני שבוע בקיבוץ גינוסר. התחרות מהווה שיאה של פעילות, הנמשכת מזה שנתיים, בקרב שמונה בתי ספר, בעיקר באזור הצפון, בה

הועבר למערכת

ע"י אורי ש.

אזהרה להורים: גם ילדים קטנים חייבים להרכיב משקפי שמש

יותר מהמבוגרים, וקרני השמש חודרות לעיניהם עמוק ומהר יותר.

פרופ' בלקין הסתמך באזהרתו על ממצאי מחקרים, שבוצעו במשך 30 שנה ופורסמו באחרונה, וקבעו: מחלות עיניים רבות, כמו "קטרקט", סרטן-מל-גומה של העין ומחלות ניוון הרישתית והקרנית - נגרמות בחלקן הגדול על ידי חשיפה ממושכת ומצטברת לקרנת השמש, ולא רק בגלל גיל מבוגר.

פרופ' בלקין הדגיש, כי נוכח השינוי בעוצמת קרינת השמש חייבים לשמור על הילדים, שלא יפתחו מחלות-עיניים מסוכנות, המסיימות בעיוורון. לילדים קטנים אסור לתת משקפי שמש עם עדשות מזכוכית, מחשש לנפילה ושכירת העדשות.

מאת דבורה נמיר
כתבת "דיעות אחרונות" -

באזהרה חמורה מנזקים חמורים לעיניים, העלולים להיגרם מהשמש, יצא אתמול סרוס' מיכאל בלקין, מהמכון לחקר העין ב"שיבא". הוא יצא בקריאה להורים, להקפיד שילדיהם ירכיבו משקפי שמש, שכן הם נמצאים בסיכון גבוה.

מסתבר, שפגיעת השמש בשנים האחרונות היא חמורה יותר מבעבר, בגלל החור באוזון. הקרינה המגיעה ארצה היא חזקה יותר, ועלולה לגרום לסרטן עור ולפגיעות חמורות בעיניים.

לדברי פרופ' בלקין, הילדים פגיעים

דף מידע על ביטוח חו"ל

1. חובה על כל חבר, בן/בת משק, ילד, הורה, להוציא ביטוח חו"ל כאשר נוסעים לחו"ל. הביטוח מכסה גם אירועי בריאות, תאונות, טיפול דחוף בשיניים, וגם אבידת חפצים ע"י אבידה סתם, או כתוצאה מגניבה. המשק לא יכול להיות אחראי על הוצאות כאלה בחו"ל, ללא כיסוי ביטוח. מי שלא מוצ ביטוח צריך לדעת שכל ההוצאות שינבעו מאירועים בחו"ל יפלו עליו אישית. כדי להדגיש את חשיבות העניין, בערך 25% של הנוסעים יש תביעה כלשהי מחברת הביטוח.
2. המחיר בערך \$1 ליום לנסיעות לארה"ב, דרום אפריקה, אוסטרליה וארצות במרחק דומה וקצת יותר זול לאירופה וארצות קרובות. יש תעריף מיוחד וזול יותר לחופשה בסיני התעריף לאלה שסובלים ממחלות כרוניות בערך \$3.50 ליום. מחלות אלה הן מחלות כגון ריאות, לב, וסוכרת. אחרי גיל 70 התעריף גם עולה אך מאד תלוי בבריאות של הנוסע בגילים אלה יש גם מגבלה לתקופת הביטוח, בדרך כלל מקסימום חדשים, עם אפשרות לבקש הארכה לשבוע שבועיים אם לא היו תביעות בינתיים. חברת הביטוח אינה מוכנה לבטח נשים בהריון אחרי השבוע ה-26. התעריף לנשים שטרם הגיעו לשבוע זה הוא \$3.50 ליום בערך.
3. למי שאין בעיות מיוחדות יכול לקבל את הביטוח תוך שבוע ימים. אלה שצריכים ביטוח מיוחד (ראה סעיף 2) חייבים להתחיל את הפעולה כחדשיים לפני הנסיעה, כי עליהם למלא טופס מיוחד, לקבל אישור הרופא ובמקרים של בעיות לב לעבור מבחן מאמץ.
4. הורים של בנים השוהים בחו"ל לתקופה ארוכה חייבים לוודא שהם מבוטחים, לברר ולהודיע אם יש להאריך את תקופת הביטוח. אפשר להאריך פוליסות עד סוף השנה השניה. אחרי השנה הראשונה התעריף מתחיל לעלות. אין צורך להאריך לכל התקופה אחת, אפשר כל 3 חדשים. אנו מבקשים גם מהורים של בנים שעזבו את המשק לוודא שבניהם מוציאים ביטוח כאשר הם נוסעים לחו"ל, על מנת למנוע מצב בו קורה, חס וחלילה, משהו, והמשפחה צריכה לעזור.
5. טפסים למילוי הבקשה נמצאים במשרד אצלי. אפשר לפנות אלי בכל מה שקשור בביטוח שאלות, בירורים וכו'.
6. על פי החלטת המזכירות, החברים מתבקשים למלא את הספח המצורף ולמסור אותו במזכירות הטכנית.

מיכאל

קראתי את דף המידע על ביטוח חו"ל, ואני אפעל לפיו.

שם וחתימה

שם וחתימה
(אם שני בני זוג נוסעים)

דפי-מידע

סכום ישיבה משותפת
של המזכירות והמועצה הכלכלית

מיום 17.6.94

הישיבה עסקה בנושא "מקורות ושימושים", והשתתפו בה גם המלווים שלנו מהתק"ם: עמרם לוטן ודייוויד ספלמן. לאחר דברי הסבר והדגמה, סוכם שצוות מצומצם המשותף למזכירות ולמועצה הכלכלית ימשיך להכין את התכנית, כך ששנת 1995 כבר תתבסס על העקרון הזה. באופן עקרוני המודל אינו שונה מההחלטת שקבלנו על קשר בין ימי עבודה מכניסים לבין הוצאות קיום; אך יש כאן הרחבות, שעליהן נצטרך לדון באסיפה ולקבל החלטות בקלפי. להלן הסעיפים העיקריים של התכנית:

עבודה על פי מקורות ושימושים

1. הגדרת מטרות

- א. יצירת מוטיבציה למערכת הצרכנית לשפר את היתרות הכספיות כדי לשפר את רמת החיים.
- ב. התמחות ניהולית של המערכת הצרכנית ביעדיה והמערכת העסקית ביעדיה.
- ג. ניתוק רמת החיים הבסיסית מכשלונות עסקיים של המערכת.

2. אמצעים

בנית כלים ניהוליים שיאפשרו את ביצוע המעבר.

3. הגדרת מקורות הקהילה

- א. שכ"ע של חברים בענפי היצור.
- ב. שכ"ע של עובדי החוץ.
- ג. תקבולי ביטוח לאומי, פנסיות ושונות.
- ד. הכנסות מנכסי הקהילה.
- ה. רווחים מהעסקים.

4. שימושים

- א. הוצאות קיום שגרתיות.
- ב. מיסים
- ג. פנסיה + פיצויי עזיבה.
- ד. השקעות צרכניות.

- ה. השלמת מערכת רישום עבודה לרמה מדויקת ואחידה.
- ט. הסכם לגבי חובות עבר של הקהילה (פנסיה, פיצויי עזיבה).
- י. הקמת מרכזי רווח בתחום הקהילה קביעת חלוקה פנימית של הרווח באותם מרכזים.
- יא. בדיקה מחודשת של הסכמי עבודת החוץ של החברים.
- יב. סיפול אינסנסיבי בכל הזכויות המגיעות לקיבוץ מגורמי חוץ.
- יג. תקנון עבודה מחודש.

5. פעולות שיש לבצע

- א. שינויים במערכת התמחיר ופתיחת חשבונות מתאימים.
- ב. הגדרות של נכסים קהילתיים ועסקיים.
- ג. הגדרת השייכות של ענפי הייצור.
- ד. חלוקת מערכת התקורה של הקיבוץ בין עסקים לקהילה.
- ה. קביעת מערכת "ערכים" לעסק.
- ו. נורמות של מותר ואסור בכל מיני תחומים שיש להם נגיעה חברתית.
- ז. הכנת מודל לביצוע שדרכו ניתן לקבוע את נקודת הפתיחה של המהלך.
- ח. קביעת מחיר יום עבודה להעברה (אחיד, או דיפרנציאלי).

בטעות פורסם בשבוע שעבר הסכום הנכון של הוצאות קיום בחודשים ינואר - אפריל. להלן הדיווח הנכון — בדף האזורי :

...../.

סיכום תמחירי ינואר-אפריל 1994

החזקת חברים

ההפרש %-1	הפרש + או -	ההוצאה 4 חדשים	33% מהתקציב	הסעיף	נשאר	80% מהתקציב בתקציב
-5%	(23,942)	531,529	507,587	כלכלה		
9%	8,855	90,230	99,085	כרטיסי אגד		
-14%	(588)	4,756	4,168	מחסן בגדים		
-265%	(1,839)	2,534	695	סנדלריה		
25%	6,062	18,254	24,316	כביסה		
-13%	(901)	7,848	6,947	תספורת	8,843	16,691
26%	2,286	6,398	8,684	נוי	14,465	20,863
9%	1,118	11,387	12,505	הספקה היגיינית	18,656	30,043
5%	38	657	695	אולם דדו	1,012	1,669
-179%	(2,791)	4,354	1,563	קוסמטיקה	(599)	3,755
-114%	(9,924)	18,608	8,684	ו' חגים	2,255	20,863
72%	251	96	347	ארכיון	739	835
26%	3,746	10,844	14,590	ו' תרבות	24,206	35,050
14%	495	2,979	3,474	ספורט	5,366	8,345
30%	1,704	4,028	5,732	ו' התקשורת	9,742	13,770
-89%	(3,107)	6,581	3,474	אמנים	1,764	8,345
-75%	(52,344)	121,829	69,485	השתלמות ולימודים	45,078	166,907
-35%	(11,665)	44,666	33,001	רדיו וטלוויזיה	34,615	79,281
24%	21,482	69,183	90,665	החזקת בנינים	148,630	217,813
92%	7,007	635	7,642	ו' חברה	17,725	18,360
-4%	(7,032)	175,509	168,477	בריאות	229,240	404,749
55%	2,772	2,265	5,037	החבר המבוגר	9,836	12,101
1%	229	17,140	17,369	טיפול וייעוץ	24,587	41,727
-43%	(3,271)	10,913	7,642	הוצ' מזכירות	7,447	18,360
41%	2,133	3,078	5,211	דת	9,440	12,518
38%	5,269	8,626	13,895	חתונות	24,755	33,381
22%	2,722	9,436	12,158	עזרת קרובים	19,773	29,209
-4%	(532)	14,427	13,895	פעולה ציבורית	18,954	33,381
-5%	(51,767)	1,198,790	1,147,023	סה"כ עמ' 1		

ההפרש %-1	הפרש + או -	ההוצאה 4 חדשים	33% מהתקציב	הסעיף		
(51,767)	1,198,790	1,147,023	מעמ' 1			
-1%	(31)	3,505	3,474	מילואים	4,840	8,345
6%	762	11,743	12,505	דור 2 ש"ש סדיר	18,300	30,043
46%	160	187	347	איכות הסביבה	648	835
58%	609	433	1,042	קליטה	2,071	2,504
100%	1,737	0	1,737	תקציב המזכיר	4,173	4,173
1%	124	13,771	13,895	לימודי בנים עצבו		
4%	34,916	885,627	920,543	תקציב כולל		
-1%	(13,489)	2,114,056	2,100,567	סה"כ החז' חברים		
				החזקת ילדים		

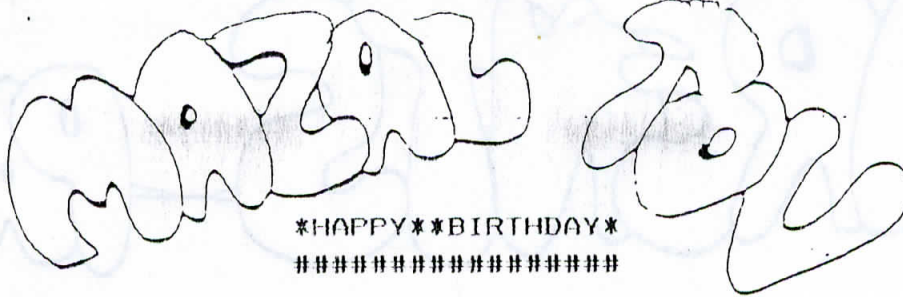
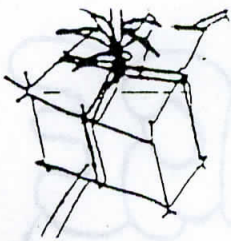
89%	3,090	384	3,474	הלבשה		
100%	1,737	0	1,737	ריהוט ילדים		
57%	4,959	3,725	8,684	בר מצווה		
-0%	(25)	28,163	28,138	הגיל הרך		
7%	2,097	29,167	31,264	ביה"ס היסודי	45,941	75,108
4%	1,324	33,414	34,738	ביה"ס התיכון	50,039	83,453
-31%	(1,076)	4,550	3,474	משק ילדים	3,795	8,345
-30%	(13,475)	58,634	45,159	חינוך מיוחד		
-17%	(2,935)	20,304	17,369	טיטולים		
-2%	(4,306)	178,341	174,035	סה"כ החז' ילדים		
(13,489)	2,114,056	2,100,567	סה"כ החז' חברים			
-1%	(17,795)	2,292,397	2,274,602	סכ"ה		

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * At last one can climb the new stairs without risking ones neck - and even a toddler will find it difficult to fall through the bannisters...
- * Itzik has started a new job. He will be responsible for all the groups of the "Noar Ha-oved" (the youth movement of the kibbutzim) in the north of the country. It is full-time work, and he has a car to go with it. We wish him success.
- * Not much doing this week - not even a party tonight! But you can of course have tea/coffee on the terrace.
- * BUT - wait for it - next week there will be a grand "birth-day party". Yes, Kfar Hanassi was born on the 4th July (in the year 1948), so we have now reached the ripe old age of 46. There will be a festive meal, with speeches and a sing-song, and various other activities of which I shall appraise you (wow, that's a good phrase!) next Friday. You are asked please not to invite outside visitors for the week-end. We want to keep it 'in the family'.
- * Elisha Wolffin, who is currently working for the Jewish Agency in San Francisco, sent us a long letter. Amongst other things, he tells us of the many Ulpan students who come back from Kfar Hanassi and tell him how satisfied they are with the experience. Apparently this is not always so with other kibbutzim. OF COURSE we are different...
- * The high-school pupils have already started their summer-holidays (two months, with another fragmented month in September, because of the Yomtovim). The little ones will finish school at the end of the month. I don't know if this concerns you, but from the dining-room we are told that during the summer lunch will be served till 14.00 (not 14.30).

Hope you have a pleaaent week-end. INGE

*HAPPY*BIRTHDAY*
#####

26.6 SHABY MIZRACHI
MIRIT MIZRACHI
REBECCA ZUBER
DINAH HONIG
CHEDVA WOLFIN

27.6 AVISHAI PEARLSON
NAVEH AGMON (MARCUSON GRANDSON)
NADAV CHAIT
HILLEL CINA (GRANDSON)
TAL LYNTON

28.6 MRS. LILIAN HOROWITZ
LEAH KATZ
OMRI KOPP
SIGAL HADAR
AVITAL PELSER
LIRON DOYLE (C. CHATZOR GRANDDAUGHTER)
OMRI CAHANA (M. COHEN GRANDSON)

29.6 RENE'E TENNE
DINAH BROR
ITAI SELA
AINAT MARTZIANO
(DAVIS-GERSHMAN GRANDDAUGHTER)
MATAN NEMENOV
YAM CINA (GRANDSON)

30.6 NATHAN BARAK
RUTHI BARAK
YAACOV COLLETT
TAL NITZAN (GRANDDAUGHTER)

1.7 CAROL BILGORY
LIMOR KOSOVER
MAYA SOLOMON
YONATAN SHOER
(GERSHMAN-AMIT GRANDSON)
MEITAL WALLACH
NADAV LEVI (SAMBERG GRANDSON)
RAMI MARCOWITZ

2.7 RON GUTTER
BELINDA BEN-ATTAR
YINON BROR
TZUR KORNBILIT
ADY SHPRUNG
SELA KEREM
(WEINTRAUB-LOPOW)
(GRANDDAUGHTER)

*HAPPY*ANIVERSARY*
#####

26.6 RAKEFET & REUBEN BANDA

29.6 TAMAR & ARYEH WOLFIN

30.6 RACHEL & DAVID RIFKIND

2.7 SHOSH & RAYMOND SOLOMON

JAHREZEIT

20 TAMUZ 1984

23 TAMUZ 1973

LOU SEGAL

ARYEH BACH

